

ročník IV.

[illegible]

- N° 1 KISTUJFCI ?

Kdopak z nás by neznal Járu da Címrmana- světoběžníka, všemohoucího a vůbec postavu obestřenou mnoha tajemstvími. Dokonce už samotné jméno tohoto člověka v sobě skrývá jak kontrasty, tak i možnosti asociací sahajících za Velkou louží, do světa pop-music. Typicky české jméno uvozuje ryze německé příjmení, jehož počestnější forma kontroverzí neumenšuje- ba spíše naopak. Při Címrmanově všestrannosti se nabízí řada otázek, proč zrovna Jára da Címrman/ navíc s oním italským šlechtickým přídomkem/. Toužil se snad Címrman co nejvíce přiblížit Čechům? Parodoval v 19.století moderní snobský trend "znít" vznešeně za každou cenu? Nebo se vysmívá české řeči, jak dokázala dokonale smrzačit ono zvonivé germánské Zimmermann? A proč je přídomek italský? Proč není uprostřed jména "von" nebo české "z"? Jára z Címrmanů/ Na tyto otázky se zřejmě již odpovědi nedočkáme, jelikož- jak bylo předesláno- střídání režimů pohřbívá přísluhovače předchozího zřízení a máme dost důvodů, abychom zde s určitostí prohlásili, že se sotva najde nějaký címrmanolog formátu páňů Svěráka nebo Smoljaka, jenž by se zabíral defakto artvou veličinou.

Stejně tak s největší pravděpodobností zůstane otevřený vztah Cimrmana k rodině Boba Dylana / vlastním jménem Robert Zimmermann/. Nedá se totiž předpokládat, že by Bob Dylan měl zájem tahat na světlo své rodinné svazky s nyní už zavrhovaným příbuzným. Poněvadž však duo Svěrák + Smoljak ve svých obšírných studiích Cimrmanova života s výše uvedeným vztahem neoperuje, máme za to, že jde pouze o shodu jmen. Není ovšem vyloučeno, že to byla právě popularita Járy a Cimrmana, která přivedla Roberta Zimmermanna k myšlence změnit si jméno na Bob Dylan, aby vůbec dokázal v hudebních kruzích prorazit. Se jménem Zimmermann by se mu jistě rozklepala kolena, protože veřejnost by od něj čekala ihned vrcholné výkony. Právě popsané souvislosti mohou docela dobře zobrazovat jedinou relaci mezi oběma velikány.

Chtěli jsme se ovšem v této úvaze pohroužit poněkud hlouběji - nemáme na mysli analýzy Címrmanovy tvorby nebo jednotlivých etap jeho pozemské pouti. Směřujeme k problematice mnohem významnější - rádi bychom totiž ukázali úlohu Címrmanovy osobnosti na pozadí dějinného vývoje v našich zemích za poslední roky pod zorným úhlem současné demokracie. Páje o trochu jiného Címrmana než ho znají návštěvníci nejrozsáhlejších vědeckých nebo uměleckých sympozií, ale přerod systému implikuje přehodnocování minulých konstant. Z tohoto pohledu není Címrman výjimkou, spíše poslouží jako učebnicový příklad pro potvrzení shora uvedené vět y.

Nebude na škodu ohlédnout se zpět do historie. Vezmeme-li si velmi složitou a periodizačně nedostatečně zmapovanou epochu českého národního obrození, vysvítá přese všechny smatky, dílčí úspěchy,

nesmyslné čistky ve vlastních i v cizích řadách, ona buldočí vůle českého národa po přikrášlení těch nejstarších děb. Nejmarkantnější se tato ~~xxxxx~~ obrovská duchovní síla vzepjala /pomíne-li přirozeně historické bádání/ v literatuře, kde se zkoncentrovala do jediného ohniska : objevit vlastní český psaný raně středověký hrdinský epos, po vzoru ruských bylin, francouzské Písně o Rolandovi, německé Písně o Nibelunzích a pod. A hle! Jakoby českým národním buditelům spadla mana z nebe! Zničehonic mohli operovat hned dvěma důkazy, že český národ byl už ve 13. století integrovanou součástí západní křesťanské civilizace Evropy. Rukopis Královédvorský a Rukopis Zelenohorský - kolik jen úsilí stálo o generaci mladší skupinu kolem profesora Golla, vyvrátit ve společnosti již silně zakořeněné bludy o autentičnosti obou prací. Široká veřejnost se totiž nerada loučí s idylickou vizí, která poskytuje jejímu počínání rozsáhlejší dimenze, většinou vyplývající z poznání a zveličeného podílu předků na světovém dění. Nakonec se ke kampani proti RKZ a RKD připojil i tatíček Masaryk, aby s konečnou platností zbavil český národ břemene iluzorních dějin. Všimněte si, prosím, že až pak se mohla první republika rozvíjet v důležitou hospodářskou veličinu Střední Evropy.

Možná se někomu zdál předchozí historický výlet zbytečně obsáhlý. Jak však dotýčný pochybovač záhy sezná, není pojednání o přehmátech českého národního obrození samoučelným exkurzem. Bude plnit funkci paralely k jinému "příběhu", posunutému ani ne o sto let blíže k naší současnosti.

Osmdesátá léta 19. století probíhala ve znamení již intenzivní průmyslové revoluce. Nyní můžeme naprosto otevřeně přiznat, že Rakousko-Uhersko značně zaspalo dobu. Zatímco v USA, Francii, Holandsku, Británii i v Německu prožívají nejplodnější léta dnes slavní vynálezci, Čechové paběrkují na okraji tohoto vynálezckého proudu, formujícího zároveň i běh dějin. Tak jako kdysi stmelovala národ jednotná, mateřštinou psaná literatura, tak koncem 19. století dodávaly štávu ekonomikám průmyslových zemí podnětné objevy na poli fyziky, chemie, techniky i botaniky. Kdo z Čechů se zapsal do podvědomí civilizace? Snad jen Kessel se svým šroubem, Kaplan s turbínou, Křižík s obloukovkou a mnohem dříve bratřenci Veverkové či Prokop Diviš, dělící se ovšem o hromosvod s Benjaminem Franklinem. Vždyť samotný T. A. Edison by strčil do kapsy celou českou badatelskou školu! Zůstává ovšem nepopíratelnou skutečností, že tehdejší už plně zkonsolidovaná česká společnost, sbírající potenciál ke konečnému zúčtování s Habsburky, nepozorovala, jak jí zase jednou ujíždí lokomotiva dějin. Vystřízlivění z opojného nabytí svobody přišlo, jak už to v podobných případech bývá, až s odstupem času. Byli to komunističtí vládcové, kteří při rozvíjení nové koncepce českých /a slovenských/ dějin, potřebovali zacelit jistě hluchá období významnými jedinci, aby neutrpěla kontinuita - samozřejmě poněkud svérázně podané posloupnosti historických událostí.

A právě v tomto okamžiku končí veškerá snadno dostupná fakta a vstupujeme na vratkou půdu dohadů. Možná to byl někdo z přátel sdružených kolem Zdeňka Nejedlého, možná on sám, kde postřehl trhlinu v českých dějinách na přelomu 19. století. T. G. M. byl nepřipustným hrdinou nejen kvůli tomu, že jeho četníci postříleli několik dělníků, ale i proto, že odhalil padělání rukopisů, na nichž se dala postavit česká nezávislost v období před husitským hnutím. V kostce lze konstatovat jedno: kromě právě onoho husitského hnutí tonuly české dějiny v ředi malicherných vnitrostát-

ních sporů a když se provalilo, že králové byli zástupci lidu nepřátelské třídy, nebylo se skutečně čeho chytit. Naštěstí se našly osobitý výklad dějin jako celku, který umožnil vytvořit ve světě sice neznámé, ale tuzemcům blízké hrdiny, ať už skutečné /Dalibor a Kozojed/ nebo stojící na pomezí říše mýtů /Jánošík/. Další fáze komunistické historické vědy byla budována mocnou dezinformační mašinerií, vštěpující lidu nadnárodní měřítko těchto polosmyšlených hrdinů.

Čra převratných vynálezů postavila štáb výrobců dějin před nerozlousknutelný oříšek. Autoři všech objevů byli lidu dobře známi a komunisté by utržili ostudu, kdyby se pokusili překroutit nepřekrutilelné. Nakonec - patrně po delších jednáních za zavřenými dveřmi - vypadl kulturní sekci jediný myslitelný scénář: fiktivní postava nedoceněného českého vynálezce, smolaře a obětího beránka světových osobností zároveň. Tímto způsobem - dle našeho názoru - spatřil světlo světa Jára da Cimrman. Skladba jednotlivých součástí jména může napovědět, že v "porodní komisi" nebyli zřejmě jen Čechové, ovšem důvody mohou být samozřejmě zcela jiné. Někteří z nás se přiklání k teorii, že německočeské příjmení je výsledkem snahy kulturních komisí o udělení historického puncu úseku českých dějin, reprezentovanému právě Cimrmanem /-národní obrození obrousilo Zimmermann na Cimrman, což sice svědčí o vítězství tohoto hnutí, ale základ zůstává stále německý!/. Postava Járy da Cimrmana prošla nejspíše dlouhodobým vývojem ještě před tím, než vstoupila do podvědomí občanů. Každopádně měl komunistický režim šťastnou ruku při výběru vykladačů života a díla J.d.Cimrmana. Pánové Zdeněk Svěrák a Ladislav Smoljak přijali za jidášský groš účast na grandiózní blamáži českého národa. Stali se tak novodobými Václavy Hanky, kteří dosud čekají na svého profesora Golla a T.G.M. Bylo by to určitě v nejnevětšším zájmu výstavby nové, lepší, kapitalistické společnosti.

Nyní se pokusíme blíže ozřejmit celou zpátečnickou aktivitu dvojice Svěrák a Smoljak, do níž postupem času zatáhli i další prznitele pravdivosti výkladu naší minulosti. Jmenujme zde za všechny pány Vozábu, Čepelku, Bruknera a další jména, která by bylo nejlépe rychle zapomenout, tak jako se to podařilo nám.

Nejprve si chronologicky seřadíme jednotlivé periody interpretace Cimrmanovy osoby v kontextu s proměnlivými společenskými poměry. Domníváme se, že základní kámen k pomníku "nesmrtelného" Čecha byl položen těsně po roce 1948. Stalinismus a jeho ostré výpady proti jakýmkoli projevům národního uvědomění v satelitních zemích, Cimrmanovi příliš nepřál. Zdá se však, že již kolem roku 1957 se exponenti Československé akademie věd pokusili neúspěšně prosadit J.d.Cimrmana nejprve do buněk stranického aparátu, aby se rychle přesvědčili, jak si i pečlivě připravená lež razí těžce cestu morálně zdecimovanou společností. Neznáme podrobnosti prvních Cimrmanových krůčků, jisté však je, že krach celé akce poznamenal další úsah o vnučení Cimrmana lidu na téměř deset let. Až v globální kulturní renesanci před rokem 1968 se konečně daří eskamotérům kolem p.Svěráka prorazit s Cimrmanem a to tehdy oblíbeným postupem "zdola" - tedy bez směrnic a jiných byrokratických balastů, chozením do malých klubů mezi pracující a zejména studenty. S dvacetipětiletým nadhledem zůstává až rozum stát nad tím, jak vzdělaní lidé ochotně sedali na vějíčku tehdy ještě poměrně diletantským Svěrákovým chvalozpěvům na Cimrmana. 2dárné počátky "Cimrmanovy" kariéry přerвала krátce sovětská invaze, aby někdy v roce 1971 normalizáto-

toři opět koupili Svěrákův "kaberet". V šílené snaze ukázat, jakého ztratil český národ v Címrmanovi génia, zabředli normalizační mystifikátoři do sféry umělecké a prezentací některých "Címrmanových" her si pod sebou pomalu ale jistě začali podlézat větev. V "Címrmanově" hře "Vizionář" se například otevřeně hovoří o znárodnění ČKD a dolu Petr Bezruč, což by se dalo vyložit jediné Címrmanovými jasnovidetskými schopnostmi. I ministerstvo kultury si včas uvědomilo, jaké potenciální nebezpečí pro následné přetrvávání Címrmanovské legendy představuje Svěrákova i Smoljakova velkohubost. Dá se bez obalu říct, že "Címrman" přerostl svým tvůrcům přes hlavu. Navíc v 80. letech začala jeho nepochopitelná popularita /vždyť neměl na svém kontě jediný kloudný vynález a jeho podílnictví na Straussových valčících a Čechovových Třech sestrách se nikdy nikdo sni neodvážil prokázat!!/ ohrožovat a dokonce ztláškovat do pozadí takové borce, jakými byli Lenin, Gottwald a Jakeš. Kulturní pracovníci v tom čase již vyvíjeli na Společnost J.d.Círmmana nevybíravý nátlak- ne však /jak se pokoušel p.Svěrák naznačit ve filmu "Nejistá sezóna"/ z důvodů ideologické nečistoty "Címrmanových" / s největší pravděpodobností Svěrákových/ kusů, nýbrž ve smyslu koordinace postupu obou, tehdy již téměř rovnocenných, dezinformačních center.

Někdy koncem roku 1988 vrcholí letitý spor mezi Ministerstvem kultury a Divadlem Járy da Círmmana. P.Svěrák zpočátku tvrdšíjně hájí svou koncepci "národního hrdiny Círmmana" a žádá pro něj vyznamenání Řád práce a titul Národní umělec- není divu- dobře placené vymýšlení falzifikátů by zachutnalo i morálně odolnějším. Je však konfrontován s holými fakty. Účast na schůzích i manifestacích klesá. Címrman odvádí posluchače marxistickým seminářům. Deset studentů VUMLU je přistiženo při výuce s materiály o Címrmanovi pod lavicí. V Ostravě objeven plakát V.I.Lenina s přikreslenou jizvou ve tvaru písmene "T" na jeho levé tváři.... Fakta se vrší a pan Svěrák pláče. Tohle přece nechtěl! Vždyť pouze sloužil marxistickému pojetí dějin. Za žádnou cenu nemůže připustit, aby platil v očích svých chleboďárců za zrádce dělnické třídy. Ještě není vše ztraceno, ještě je čas všechno napravit. Stačí přece trochu přepracovat poslední roky Címrmanova života. Zašifrovat mezi bohatou tvůrčí činností jeho známost s Gottwaldem, zorganizování stávek v Libni a na Kladně, pár revolučních projevů na téma "VŠSR a my", neúspěšný atentát na F.kaplanovou a účast ve vládě Maďarské republiky rad. Zhroucený p.Svěrák souhlasí a aby to tolik nebolelo, obdrží slušný honorář. Sotva kdy někdo zjistí, kolik stálo ministerstvo kultury obnovení ideologického monopolu. Bohudík pro seriózního českého patriota a bohužel pro p.Svěráka, přišlo konečné listopadové finále. Pozsudek, který hodil do koše nejen Jakeše a spol., ale jak to vypadá i fenomén s nálepkou J.d. Círmmana. Co však udivuje, je současné mlčení sdělovacích prostředků, médií, z nichž J.d.Címrman prostřednictvím svých patronů tak často ohlupoval národ. Nebo že by bylo obtížné pro fundované historiky svrhnout i tuto modlu na hliněných nohách.

Dnešní článek sice nepřinesl žádný rozhodující důkaz proti existenci Járy da Círmmana /ostatně k tomu nemáme prostředky ani příslušné vzdělání/, chtěl však rozvířit hladinu nad ječným případem ztrácejícím se pomalu a nenávratně v prachu vteřin.

Svým způsobem přistupuji k této oslavné reportáži s pocity výčitek svědomí, neboť čeho v životě lituji nejvíce : že jsem v dětství rozšlápl nechtíc Davidova rovnátka, že jsem se nikdy nevešel na tříkolku, že mě matka musela porodit na čtyřikrát a že jsem se nezúčastnil loňského ročníku DZS.

Již můj příjezd byl poznamenán nezvyklou péčí chocoňáků o cizince. Perón byl plný lidí, vítal mě transparent s nápisem **Vítej, Pipine, králi slováckých patizónů**. Ihned jsem byl odveden k Voslovi, dostal svou porci feferonáku a několika vtipnými poznámkami si vymohl i skleničku **REd Fox** na místním podnikateli. Byl jsem hýčkán majitelem restaurace **Kútou** - adoptivním bratrem **Motákovým**. Rád bych zdůraznil, že místní se k cizincům chovají mile bez ohledu na pohlaví, národnost nebo váhu. Ale být přímo pod ochranným křídlem **Motákovým**...! Nemohu si odpustit pár poznámek o tomto mém příteli.

Přes roušku veselého škádlení k němu cítím v podstatě posvátnou hrůzu. Tento uzavřený úředníček v Chocni ožívá a září, všichni ho obdivně zdraví, dychtivě ho obklopují a hltaří každé jeho slovo. Sám se mi přiznal, že v průměru je v Chocni o 17 % veselejší a vtipnější než v Hradišti. O hysterii samolepek se snad ani nedá psát. Vlastně by mi stačily drobty z jeho stolu.

Ale zpět k DZS. Od odpoledních hodin probíhala autogramiáda sponzorů spojená s pusinkíádou /Taková Dáša Vomočilová by vyprovokovala ke sponzorování i mrtvého./

V hospodě to hučelo jak v pekárně. Hosté hráli karty, hodovali dobrou vůli spolu měli. Ne nadarmo se **Moták** trefil, když to popsal : "Je to tady jak na Žofíně v dubnu ve čtyřiaadvacátém."

Původním záměrem **Zamotákovým** bylo vyklidit do šesti hodin ranních dům přecpaný smradlavými těly. V 6,27 jsem otevřel oko a spatřil Starou, která v duchu počítá nezvané hosty, aby se následně se **Zamotákem** dohodla, že po turnaji odejde z domu /žel **Zamoták**/ Po šesté se také začali trousit místní, kteří tak měli možnost se jedine nad ránem přihlásit.

Když jsem na příjemně oroseném trávníku prováděl své pravidelné ranní prostocviky /natřásání prdele, pokus o předklon/, přitočil se ke mně **Práškač** s dotazem, kdy už se začnou rozdávat pivsony. Abych nezapoměl. Prvních deset bas Litovle bylo zadarmo, každý dostal desku **Flejtwood Mek**, dehtové mýdlo, chladicí kulyčku atd ... Ale k vlastnímu turnaji, který se odehrával na pozadí vystoupení **Bez ladu a skladu**.

Já osobně zase vybouchl. **Moták** mi říkal, že kdybych prošlápl pátku ještě jednou a třeba si při podání prdnul, tak jsem se mohl stát **Magorem** turnaje. Zas mi nešly čepovaný loby. Příště

Raději se trochu rozepíšu o výkonu **Motákově**. Jako nasazená dvojka se vyloženě jen rozehrával, a bylo jasné, že jeho taktický plán je pěkně taktický, že mu nejde o bezhlavý postup.

Ta se projevilo při jeho druhém vystoupení. Jako nasazená

pětka chtěl využít slabší spodní části pavouka k postupu do finále. Nastoupil proti němu rozechvělý šlachovitý Nadlesník, který se celý chvěl. A měl se proč chvět. Moták již vedl 1:0 , 30.0 a byl na podání. Je sice fakt, že si tento stav předplatil, ale i bez peněz by možná tohoto skore dosáhl. Moták nadhodil míček, prohnul se jako luk a záluďným liftovaným čopem poslal míček úžasnou rychlostí až na samou

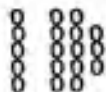
Nezlobte se, Horste, ale následujících
sedm a půl stránky jsem vynechal.
/J.M.C./

šťěstí, které se od něho odvrátilo. Přestože prohrál 3 : 0 vyprovázel ho aplaus. Nadlesník se pak dostal až do semifinále a v boji o 3. místo porazil MIšu Kaščáka.

Opouštěl jsem Chocně a nemohl sem se ubránit dojetí. Kolem žaludku se mi rozestřela podivná mátožnost. Kolena se mi rosklepala. Zamáčkli jsem slzu, potáhl jsem, vismrkal sem se. Nastoupil sem do vlaku. Zuřivě jako idiot sem mával. Sbohem Chcni, sbohem Motáku, brečel sem jako dítě. Posral sem s

Jedna z divaček, jak jsem ji
zachytil svou Smenou /Horst/

LEJNOVÍ MILIONÁŘI

=====

Vysvětl.: HD - hajzláma
HM - hajzlmuž
MID - muž hajzlámy /ne městská hrom.doprava!!!/

"S mužem /MID/ jsme se již hodnou dobu těšili na otevření nových, luxusních toilet, já vybírám peníze /=HD/, z nichž hradím ručníky, mýdla, kbelíky, hadry, svěží vůni ve sproji a čistící prostředky, důležité k provozu, ale i mechanické koše, umístěné v každém ženském boxu /k odhazování použitých hygienických vložek/. A zničeho nic nastala ta ona slavná chvíle otevření WC po schválení okrošním hygienikem. Všechno najednou tak krásně zářilo rozlitém, opírajícím se sluncem, květiny v oknech, přinesené z domova, rázem vykvotly bohatým květem a melodie rozeznělých splachovačů a zvuků dopadajícího moče na zářivě bílé porcelánové pisoiry zněla celými decentními prostorami a taky v mých uších více jak bušení krve v tepnách a spáncích roztoužené prvničky před prvotním hříchem.

A odevšad ta vůně a muzika. HM mi tam namontoval rádio Zlín a přenosnou televizi, prý abych se nenudila. Monotónní melodie splachovačů dokresluje typicky klosetové scény, doplnované bzděním, prděním dlouhým i striktně úsečným, jako by stenografoval a burácením bombard těch volenejtěžších kalibrů."

HD sedí v kouřově prosklené kukani, sní spolu s HM, který občas i zaskakuje, když jsou děti na paragrafu ap., o milionech, o nové vyhrkané ojetině, o novém videu, nahých tancích tanečnic při bohatých večerech ve vzdáleném jen několik kiláků rekreačním zařízení s přílehlou hospodou. A mezitím lejna, lejna a jen lejna přibývají, 3Kč dámy a muži-kabina, 1 Kč muži-pisoir a děti.

"Uvažovala jsem s MID o čtyřech korunách za kabinku. Přechcali nás, spratkové, chodí chcáta srát do hor nebo zadarmo na parkoviště. Ve volný čas aspoň upletu pro ty pacholky z domu, ale mrzí mě, že jsem odešla z lepšího do horšího!"

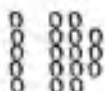
Sen o milionech pomalu šedne a až se oba /HD & HM/ probudí z té opiové kocoviny, snad si ani nevzpomenou, o čem se jim snilo.

Tak už to chodívá, jako na "svinu", jednoho krásného dne se všechny klozety ucpaly, třebaže od jejich otevření uplynulo pouze 14 dnů. HM & HD vstupují do odpadů prožďarovali dráty a pružinami, póry, proplachovali, což se vracelo zpět a přetékalo s nalitou vodou na luxusní dlažbu, s rukama od výkalů mezi vším MID svačil a kuckal a jen úsporně inhaloval skrz navlhčenou hadru na obličej narušené ovzduší, aby nevyhodil násilím nacpané trávívo ze žaludku v prostor. Nepomohlo nic, až snad ta nešťastná HM myšlenka ucpat všechny otvory odpadu a tím jedním volným novodurovým potrubím protáhnout vzduchem ze stavebního kompresoru. Stalo se. Kdo nyní opraví to pošvácené zabetonované potrubí z novoduru, rozpadlé vehnaným vysokým tlakem stavebního kompresoru?

"Pro letošek máme vystaráno!" - ulevuje si HD. MID čili HM se zhroutil a při vzpomínce na všechno, toliko zvrací žluč

/Podle skutečné události/

Květoš Krystýnok
červen 1993

B A B I Č K A

Na lavce v čekárně seděla stará babka a doširoka rozkládala čaganem. Chvilí si hověla v tom teple, pojednou uchopila velikou tašku do chapadel a vláčela ji ke dveřím. Starý uprděný dědek jí s ní pomohl až na luft přede dveře, pak ji baba uchopila a vláčela až na ulici, kde ji pokladla mezi dav čekajících lidí na elektriku, která měla dojet až za víc jak pět minut. Potom se šouravým krokem odprovdila na druhou stranu ulice a pokračovala pryč. Za několik málo minut taška vybuchla a na místě zabila 15 lidí, 31 zranila. Hmotnou škodu utrpěla i přijíždějící elektrika směrem z Masarykovy. Tramvaj vypadala po detonaci jako sklad sběrných surovin, kde všude ležely mrtvoly a zranění a i o litry krve nebyla nouze, takže milovníci škvarené krve na cibulce si přišli zaručeně na své. Po chvíli se baba vrátila na místo, kde položila tašku a obrala všechny mrtvé o jejich cennosti. S nakradeným ruksakem se odšourala k mateřské školce, kde si hrály děti s mladou učitelkou. Baba na děti zavolala slabým hláskem, děti se k ní seběhly a z veliké tašky jim rozdávala malé píšťalky, na které ty malé děti pískaly a po chvíli se vrátila do dětství i mladá učitelka. Mezitím baba odtáhla za roh ulice, kde k ní jen dolohla silná série detonací z dětského hřiště. První zvědavci shledali na hřišti haldu zkrvavených mrtvol dětí z roztrhanými čelistmi. Mladá učitelka visela na stromě a smějíc se pitvorně ústy bez zubů, sanic a dásní. Přivolaný lékař byl zasažen opožděnou detonací jedné píšťalky, která babě vypadla o kousek dále. Tohoto řezníka ale prázdná škoda nebyla. Chvilí se baba kochala ještě pohledem na mrtvoly a odšourala se dále na nákup do konzumu. Rohlík snědla dříve než ho zaplatila, tvarůžky rvala do úst a od nich špinavými prsty podávala pětikorunu inkasující prodavačce u kasy. Pětikoruna po chvíli vybuchla a zdemolovala celou prodejnu i se všemi živými uvnitř. Tomuto masakru přihlížela z bezpočté vzdálenosti z ulice naše bezstarostná žena. Byla jednou z prvních zachranujících. V okolí zdemolované pokladny nasbírala velkou částku peněz do ruksaku a oplakávala se všemi lidmi zohavoné mrtvoly, raněné pomáhala ošetřovat a občarstvovala je kyselinou solnou. Starému Blažkovi, který klepíroval na žaludek už 117 roků, dala baba léky, co prý zaručeně pomohou proti bolestem žaludku. Blažek se nestačil ani divit, jak medikament pomáhá jeho utrápenému organismu. Jeho střeva se smradlavým obsahem rázem visela na všech lavičkách, lemuujících náměstí. Srdce s kusem urvané aorty se válelo v kaluži u stánku PNS a když se nikdo nedíval, žena ze stánku so pro ně sehla a zabažené v novinách je vzala slepicím domů. Ty se o ně porvaly a vyklovaly si všechny oči a vytrhaly peří z těla. Baba přešla posléze celé náměstí, z hlubokého kapsáře vytáhla díly, z nichž sestavila dalekonosný kulomot s tlumičem a střílela krátkými dávkami od pasu na zrakové postižené spoluobčany, odcházejí z Oční optiky. Lidé, procházející kolem, se okamžitě vrhli na mrtvé spoluobčany, šacovali je a sebrali všechno, co se sobrat dalo. To už ale baba prodávala na rohu náměstí kolemjdoucím otrávená eskyma a výbušnou zmrzlinu. Do telefonní budky do sluchátka vmontovala nálož střelného prachu, která po zvednutí sluchátka okamžitě explodovala. Cestou kolem

domova důchodců hodila na tento objekt několik ručních granátů a hlídačovi parkoviště prodala západoněmecké sluneční brýle, které po nasazení na nos vybuchly a vyřadily z provozu jeho beztak silně dalekozraké oči.

S ruksakem plným nakradeného zboží pokračovala na svoji zahradu a otevřela dveře sklepa a na hromady předchozích lupů přidala ten dnešní a so zpěvem vyšla po schodech nahoru, odtud oknem vystřelila dvě pancéřové pěsti na autobusy MHD. Soudruzi, to byla podívaná, jak se ti proživší ubožáci soukali z trosk autobusu a kolem všechna okna v domech plná lidí, pozorujících ten výjev. Pro úplnost vám můžu prozradit, že ta stará kolera se jmenovala babička Jurčová.

Květoš Krystýnek
1986

Z a P a ř e z o m
=====

Již delší dobu by byla celkem vysvětlitelná obvyklá absence Mathiasa Stumpfa alias PAREZA v kruzích pracovníků redakce I.D. blízkých, kdyby však se nevyskytlo tohoto inzerátu... Že by novodobý "krysař"? Budiž Adieu /či budiž odzvoněno/ bohémským pobytům v Jemnici, Praze, Holandsku, Itálii Tramtárii.

K.K.

ZBAVTE SE JICH !

Potkanů, krys, myší, švábů, rusů, mravenců, faraonů, molů, rybek, blech, štěnic, plísni, virů, bakterií, plevelů, zdivočelých koček, holubů, dřevomorky, červotočů a všech ostatních obtížných škůdců.

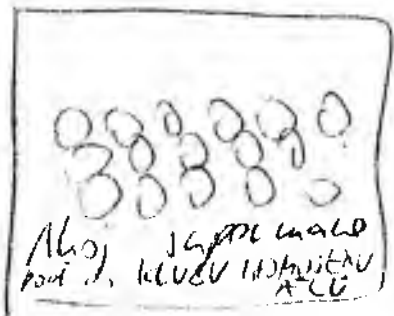
FIRMA **PAREZ**
DERATIZACE - DESINSEKCE
DESINFEKCE
RENNESKÁ 22, 639 00 BRNO,
TEL. 05 - 33 16 15

SVĚŘTE PÉČI O VAŠE ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ODBORNÍKŮM FIRMY „PAREZ“

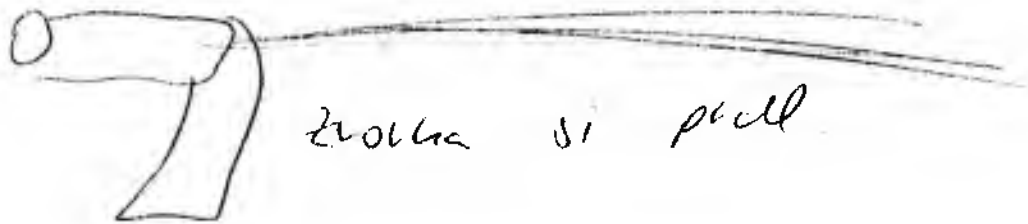
Reproduktorane fotokopirane

P. d. Kous

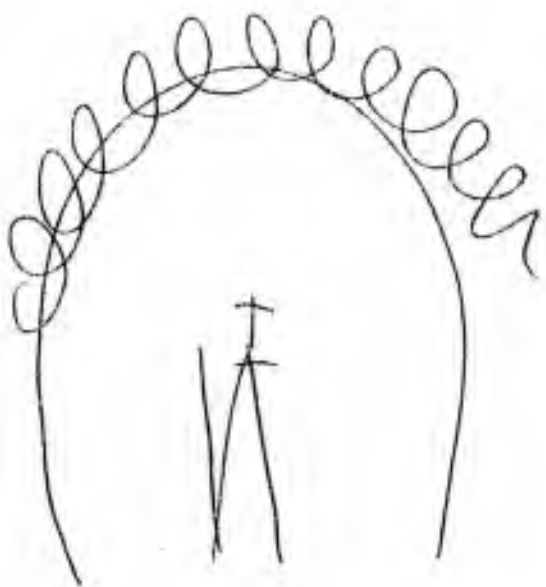
Desivē odha buri

Az j kum i pan Dubot
Ulamy kam podel i Edithan
Tizi

zvolha si pull

A co j tolo.

To j Hour 2
Hour - kelen

To alot.